

[Holger Eriksen.]

spørgsel, øget tilbud, hvilket i sig selv skal give faldende priser. Man kan så spørge, om det ikke vil medføre, at de vurderinger, vi har i øjeblikket, bliver for høje, og at disse vil falde, men dertil vil jeg svare, at det er min opfattelse, at disse vurderinger i øjeblikket ligger under den faktiske pris, og at man derfor har grund til at regne med, at det fald, der vil komme, ikke vil komme til at påvirke vurderingerne som sådanne, men kun medføre, at vurderingerne vil komme til at svare til de faktiske priser.

Jeg vil også gerne lige til slut pege på, at det jo i og for sig ville være en katastrofe, hvis rigsdagen ikke vedtog dette lovforslag. Dets fremsættelse har, det viser kendsgerningerne, medført et ikke ringe fald i selve grundpriserne, og jo nærmere man er kommet det tidspunkt, da det kunne ventes gennemført, des større er dette prisfald blevet. Hvis man nu ved at stemme imod foranledigede, at lovforslaget ikke blev vedtaget, så ville det medføre, at der atter var givet frit slag for spekulatjonen, og så ville priserne stige igen. Jeg tror ikke, at rigsdagen ville kunne bære et sådant ansvar, men jeg anbefaler som sagt de ændringsforslag, der er stillet.

Hans Conrad Koefoed: Det vil ikke kunne bestrides, at partierne loyalt har opfyldt det givne tilsagn om velvillig deltagelse i det nu afsluttede udvalgsarbejde. Dette har været både langt og indgående. Om det så har været langt nok, og navnlig om det har været indgående nok, er et andet spørgsmål. Jeg tror mit vedkommende har mine tvivl. Sådanne tvivl opstår i det hele taget let hos den almindelige borger, når lovgivningen lægges sådan an, at det for at opnå et ganske enkelt formål viser sig at være nødvendigt med lange rækker af undtagelsesbestemmelser, hvis man ikke vil komme til at ramme ved siden af. Den gamle lov om grundstigningsskyld, loven af 1933, „ramte“ helt udenfor skiven. Med de nu foreslåede ændringer og ikke mindst med udvalgets ændringer til disse må man tro på et bedre resultat. Dog et pletskud bliver det sikkert ikke. De ændringer i lovforslaget, som den højtærede minister er endes med udvalget om, må alle betegnes som forbedringer, og det tør vel, uden at det vil kunne kaldes

ubeskedent, nævnes, at mange af dem skyldes et initiativ fra venstres udvalgsmedlemmers side.

Jeg skal kort omtale de mest betydningsfulde af ændringerne. I § 4 tillægger jeg bortfaldet af 5 kr.s grænsen ved beregningen af konjunkturtillægget stor betydning. Hvis denne eller senere i udvalget foreslåede højere grænser var bibeholdt, ville det efter min mening have medført grundstigningsskyld på ejendomme, som samfundsmæssigt set er rigtigt udnyttet, og hvor stigningen i grundværdien kun skyldes konjunkturstigning, men når denne begrænsning nu er forladt, vil der ikke mere være grund til at sige noget ondt om den tendens, der lå i en opdeling her efter værdier.

Den gennemgribende ændring af den gamle lovs § 11 vil være af megen værdi for en bestemt kres af medborgere, gartnere o. lign., som ellers på grund af de med en bys udvikling iølgende stærkt stigende grundskatter plus grundstigningsskylden ville få skattebyrder, der ville vanskeliggøre fortsættelse af deres erhverv og måske til slut tvinge dem til at opgive det uden nogen rimelig erstatning for investeringen i virksomheden af bygninger, drivhuse m. v.

De lempelser, ændringsforslagene byder i den gamle lovs § 13, er dog sikkert dem, der vil få størst almen betydning. Uden hensyn til arealets størrelse og i det væsentlige også uden hensyn til grundværdien skal der efter begæring for ejendomme til helårsbeboelse med højst to lejligheder, og forsåvidt grundstigningen ikke giver forøget udbytte af ejendommen, gives fritagelse for grundstigningsskyld. Den gamle lovs § 13 gav forsåvidt en tilsvarende begrænset ret, og da det er en kendsgerning, at mangel på kendskab til loven har bevirket, at denne ret i de fleste tilfælde ikke er blevet udnyttet, må det stærkt pointeres, at de nye bestemmelser må bekendtgøres så effektivt, at alle kan blive klar over dem. Fra venstres side har vi ment, at man i mange tilfælde kunne have gjort fritagelsen generel, således at begæringen var unødvendig, hvorved megen administration kunne spares. I det hele taget må man gøre sig klart, at dette lovforslags vedtagelse vil medføre en ganske betydelig administration.

Den under ændringsforslag nr. 11, stk. 1,